

اثر جایگزینی سطوح مختلف جلبک سارگاسوم ایلیسیفولیوم به جای سیلو بر عملکرد و فرآیندهای خونی و شکمبه ای بره‌های زل

علیرضا ولی کمال^۱ - تقی فورچی^{۲*} - مهدی فرچور^۳ - آشورمحمد قره‌باش^۴ - رحمت سمیعی^۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۲/۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۰/۲۳

چکیده

جلبک دریایی گونه *Sargassumilicifolium* برای تغذیه دام می‌تواند مورد استفاده قرار می‌گیرد. هدف از این مطالعه ارزیابی ارزش غذایی جلبک دریایی سارگاسوم ایلیسیفولیوم به‌عنوان یک خوراک غذایی در تغذیه گوسفندان می‌باشد. در این آزمایش از پنج جیره حاوی ۰، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد جلبک دریایی استفاده شد. ۲۵ رأس گوسفند در ۵ گروه ۵ تایی به‌صورت تصادفی دسته‌بندی شدند. طرح آزمایشی استفاده شده طرح کاملاً تصادفی بود. در این تحقیق ترکیب شیمیایی، تجزیه‌پذیری ماده خشک جلبک، فرآیندهای عملکردی و شکمبه‌ای و الکترولیت‌های خون بره‌ها اندازه‌گیری شدند. اثرات تیمار بر روی مصرف خوراک معنی‌داری نبود ($P > 0.05$). با افزایش سطح جلبک در جیره مصرف آب به‌صورت معنی‌دار افزایش یافت ($P < 0.05$). اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری ماده خشک جلبک در زمان‌های صفر، ۴، ۸، ۱۶، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت بود. در تجزیه‌پذیری ماده خشک جلبک میزان بخش‌های سریع تجزیه (a) و کندتجزیه (b) به‌ترتیب برابر ۴۲ و ۳۳/۶ درصد بود. تجزیه‌پذیری مؤثر ماده خشک با سرعت عبوری ۲، ۵ و ۸ درصد به‌ترتیب ۴۹/۶، ۴۵/۵ و ۴۴/۳ درصد به‌دست آمد. pH مایع شکمبه با افزایش درصد جلبک در جیره افزایش یافت. اثر تیمار بر روی غلظت سدیم و کلر خون معنی‌دار نبود ($P > 0.05$), اما بر روی غلظت پتاسیم خون معنی‌دار بود. سطوح مختلف جلبک سارگاسوم ایلیسیفولیوم بر غلظت پتاسیم، کلسترول و تری‌گلیسیرید اثرات معنی‌دار داشتند. نتایج این مطالعه نشان داد که از سارگاسوم ایلیسیفولیوم می‌توان به‌عنوان یک خوراک غیر مرسوم تا ۴۰ درصد علوفه مصرفی گوسفندان استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: سارگاسوم ایلیسیفولیوم، گوسفند، عملکرد، فرآیندهای شکمبه‌ای، متابولیت‌های خون.

مقدمه

صورت گرفته و اطلاعات اندکی در مورد ارزش غذایی جلبک‌ها و گیاهان دریایی در دسترس است (۹). آرپل و همکاران (۳) برای تعیین ارزش غذایی جلبک *اولولا لاکتورا*^۶ از جیره حاوی ۲۰ درصد جلبک در تغذیه بره‌ها استفاده کردند. میزان انرژی قابل هضم *اولولا لاکتورا* ۹/۱ مگا ژول بر کیلوگرم ماده خشک اندازه‌گیری شد و میزان تجزیه‌پذیری مؤثر ماده آلی آن ۶۵ درصد به‌دست آورد. هانسن و همکاران (۹) در تعیین عملکرد تغذیه ای انواع جلبک از گوسفند رولند^۷ با میانگین وزنی ۲۳ کیلوگرم استفاده کردند، که میزان تجزیه‌پذیری ماده خشک انواع جلبک را ۷۱/۷ درصد گزارش کردند.

مارین (۱۱) در تعیین ارزش غذایی جلبک سارگاسوم از جیره حاوی ۲۵ درصد جلبک در تغذیه بره‌ها استفاده کردند. تفاوت معنی

با استفاده از منابع خوراکی غیر معمول می‌توان یک منبع علوفه- ای با کیفیت در دوره‌های خشکسالی جهت تغذیه حیوانات فراهم کرد (۵). در میان این منابع جلبک‌ها و علف‌های دریایی از پتانسیل لازم برای تغذیه حیوانات بر خوردار هستند. این علف‌های دریایی به‌میزان فراوان در سواحل آب‌های گرم اقیانوس‌ها و دریا‌های آزاد وجود دارند (۶، ۱۹). تحقیقات بسیار کمی بر روی تعیین ارزش غذایی جلبک‌ها

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد تغذیه دام، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،

۲- استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان،

۳- دانشیار مؤسسه جنگل‌ها و مراتع کشور،

۴- استادیار مجتمع آموزش عالی گنبد،

۵- کارشناسی ارشد سازمان جهاد کشاورزی استان گلستان.

*-نویسنده مسئول: (Email:ghoorchit@yahoo.com)

۶- Ulva lactuca

۷- Ronaldsy

سارگاسوم/ایلیسیفولیوم شامل میزان تجزیه‌پذیری ماده خشک، خاکستر خام، پروتئین خام و عصاره اتری مطابق روش‌های $A.O.A.C^1$ صورت پذیرفت (۲).

برای تعیین فیبر نامحلول در شوینده اسیدی^۲ و خنثی^۳ از روش ون سوست (۱۷) استفاده شد. قابلیت هضم ماده خشک، انرژی قابل هضم، انرژی متابولیسمی و کل مواد مغذی قابل هضم از طریق فرمول محاسبه شد:

$$\begin{aligned} \text{Digestible Dry Matter} &= 88/9 - 0/779 \text{ (ADF)} \\ \text{Digestible Energy (Mcal/Kg Dry Matter)} &= 0/27 + 0/427 \text{ (DDM)} \\ \text{Metabolizable Energy (Mcal/Kg Dry Matter)} &= \text{انرژی} \times 0/821 \text{ قابل هضم} \\ \text{Total Digestible Nutrient (درصد)} &= \text{DE} / 0/4409 \end{aligned}$$

برای اندازه‌گیری انرژی خام از بمب کالریمتر استفاده شد (مدل Par 1356).

برای اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری از ۳ رأس گوسفندان بالغ نژاد زل فیستوله‌گذاری استفاده شد. از روش کیسه‌های نایلونی برای اندازه‌گیری میزان تجزیه‌پذیری ماده خشک جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم استفاده شد. هر کیسه‌های نایلونی (۸ × ۱۲، اندازه منافذ ۶۰ میکرون) که دارای ۵ گرم از ماده خوراکی بود از طریق فیستوله در شکمبه گوسفندان قرار می‌گرفت. زمان‌های انکوباسیون نمونه‌ها در شکمبه شامل صفر، ۴، ۸، ۱۶، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت بود. کیسه‌های نایلونی بعد از خارج کردن از شکمبه به مدت یک دقیقه با استفاده از یک همزن مکانیکی شسته می‌شدند، تا اینکه آب خروجی از آن‌ها پاک و زلال شود. سپس کیسه‌های نایلونی داخل دستگاه آون در دمای ۷۵ درجه به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شدند تا خشک شوند. به‌منظور تعیین مشخصه‌های تجزیه‌پذیری ماده خشک از نرم افزار Fitcurve استفاده گردید (۱). وبا معادله ذیل محاسبه گردید (۱۲).

$$P = a + b(1 - e^{-ct})$$

که در آن P برابر مقدار تجزیه شده (ناپدید شده) در زمان t و ضریب a برابر میزان اجزایی که سریعاً حل یا تخمیر می‌گردند و ضریب b میزان اجزاء دیر تخمیر (نامحلول) که در طی زمان مشخص تجزیه شده و c سرعت تجزیه‌پذیری قسمت b در هر ساعت در شکمبه است. تجزیه‌پذیری مؤثر در سرعت‌های عبور ۲، ۵ و ۸ درصد در ساعت محاسبه شد.

مایع شکمبه از طریق سوند در آخر دوره، ۴ ساعت قبل و بعد از

داری در مصرف غذا (۹۹۱ گرم و ۹۹۲ گرم در روز)، افزایش وزن (۱۲۸/۵۷ گرم و ۱۲۴/۲۶ گرم در روز)، و ضریب تبدیل غذایی (۷/۷ و ۷/۹) بین جیره حاوی سارگاسوم و جیره شاهد مشاهده نشد، اما اختلاف مصرف آب بین جیره آزمایشی و جیره شاهد معنی دار بود. میزان تجزیه‌پذیری مؤثر ماده خشک جلبک اولوا ۳۵/۵ درصد گزارش شده است (۱۸).

کاساس و همکاران (۷) در تعیین ارزش غذایی جلبک در تغذیه بزها از جیره حاوی ۲۵ درصد جلبک سارگاسوم استفاده کردند. در جیره شاهد و آزمایشی اختلاف افزایش وزن (۸۹۰ و ۹۰۰ گرم در هفته)، مصرف خوراک (۱۳۰۰ و ۱۶۰۰ گرم در روز) و ضریب تبدیل غذایی (۱۱/۱ و ۱۲/۶) معنی دار نبود، اما تفاوت مصرف آب (۳/۸ و ۵/۱ لیتر در روز) بین دو تیمار معنی دار بود. بر اساس نظر این محققان از جلبک سارگاسوم تا میزان ۲۵ درصد در تغذیه بزها به-عنوان یک ماده غذایی متناوب می‌توان استفاده کرد.

آلن و همکاران (۴) گزارش کردند که استفاده از جلبک دریایی اثر معنی‌داری بر میزان گلوکز و پروتئین کل پلاسماي خون ندارد. در تحقیقی دیگر گزارش شد که استفاده از جلبک بروی گلوکز خون تأثیر معنی‌دار ندارد (۴). تورنر و همکاران (۱۶) در طی آزمایشی اعلام کردند که جلبک بر غلظت نیتروژن اوره‌ای خون تأثیر ندارد. هدف از این تحقیق ارزیابی ارزش غذایی و اثرات سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم در تغذیه بره‌های زل می‌باشد.

مواد و روش‌ها

جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم از سواحل خلیج فارس در منطقه بوشهر در اوایل زمستان برداشت شد. و در همین منطقه به مدت ۳ روز بر روی زمین در مقابل آفتاب خشک گردید. برای بهتر و سریعتر خشک شدن، جلبک‌ها روزانه ۲ بار زیرورو می‌شدند. برای خرد کردن جلبک از آسیاب چکشی استفاده شد.

در این آزمایش از ۲۵ رأس گوسفند نژاد زل مربوط به ایستگاه تحقیقات اصلاح نژاد و پرورش نژادهای زل شیرنگ استان گلستان استفاده شد (میانگین وزن بره‌ها $2/3 \pm 16/4$ کیلوگرم، میانگین سن بره‌ها ۶۲-۵۸ روز). جیره‌های استفاده شده در این تحقیق عبارتند از شاهد، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم. دوره عادت‌پذیری ۱۴ روز و دوره آزمایش ۹۰ روز بود. تعداد وعده‌های غذایی ۲ بار در روز در ساعات ۸ و ۱۸ بود. مصرف آب به‌صورت آزاد بود.

آب و غذای باقیمانده هر روز قبل از وعده صبح جمع‌آوری، و میزان مصرف آب و غذا روزانه محاسبه شد. برای اندازه‌گیری آب باقیمانده از سیلندر درجه‌بندی شده استفاده شد (۷). وزن کشتی هر ۲ هفته یک‌بار انجام می‌گرفت. تعیین ترکیبات شیمیایی جلبک

۱- Association of Analytical Chemists

۲- Acid Detergent Fiber (ADF)

۳- Neutral Detergent Fiber (NDF)

وعده غذایی صبحگاهی به دست آمد.

جدول ۱- ترکیب مواد خوراکی و ترکیب شیمیایی جیره‌های آزمایشی (بر اساس درصد ماده خشک)

جیره های آزمایشی ^۱					مواد خوراکی و ترکیب شیمیایی جیره
شاهد	۱۰ درصد	۲۰ درصد	۳۰ درصد	۴۰ درصد	
۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	جلبک (درصد)
۴۰	۳۰	۲۰	۱۰	۰	سیلوی ذرت (درصد)
۲۱/۶	۲۱/۶	۲۱/۶	۲۱/۶	۲۱/۶	جو (درصد)
۵/۴	۵/۴	۵/۴	۵/۴	۵/۴	تفاله چغندر قند (درصد)
۳/۳	۳/۳	۳/۳	۳/۳	۳/۳	کنجاله آفتاب گردان (درصد)
۳/۳	۳/۳	۳/۳	۳/۳	۳/۳	کنجاله کلزا (درصد)
۲/۴	۲/۴	۲/۴	۲/۴	۲/۴	ملاس (درصد)
۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	۲۱	سیوس گندم (درصد)
۱/۲	۱/۲	۱/۲	۱/۲	۱/۲	مکمل (درصد) ^۲
۱/۲	۱/۲	۱/۲	۱/۲	۱/۲	آهک (درصد)
۰/۶	۰/۶	۰/۶	۰/۶	۰/۶	نمک (درصد)
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع
ترکیب مواد مغذی					
۱۲/۳۶	۱۲/۴۱	۱۲/۴۶	۱۲/۵۱	۱۲/۵۶	پروتئین (درصد ماده خشک)
۲/۲۶	۲/۳۷	۲/۴۷	۲/۵۷	۲/۶۷	انرژی قابل متابولیسم (مگا کالری بر کیلو گرم)
۰/۷۷	۰/۹۴	۱/۱	۱/۲۶	۱/۴۳	کلسیم (گرم بر کیلو گرم)
۰/۴۴	۰/۵۲	۰/۶	۰/۶۷	۰/۷۵	فسفر (گرم بر کیلو گرم)

^۱ صفر، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/ایلیسیوفولیوم در جیره هستند.

شماره ۲ نشان داده شده است. میزان ماده خشک سارگاسوم/ایلیسیوفولیوم ۹۲/۷ درصد بود. کاساس و همکاران (۷) میزان ماده خشک سارگاسوم را ۸۹ درصد گزارش کردند که به نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر نزدیک می باشد. در مطالعه حاضر درصد پروتئین خام جلبک دریایی سارگاسوم/ایلیسیوفولیوم ۹/۳۵ درصد ماده خشک به دست آمد (جدول ۲). زویبا و همکاران (۲۰) میزان پروتئین خام سارگاسوم را ۱۳/۲ درصد ماده خشک گزارش کردند که با پژوهش حاضر متفاوت می باشد. کاساس و همکاران (۶) مقدار پروتئین سارگاسوم را ۸ درصد به دست آورد که کمتر از تحقیق جاری بود. میزان انرژی قابل هضم سارگاسوم/ایلیسیوفولیوم ۳/۶۵ (Mcal/kg) به دست آمد که بیشتر از میزان گزارش شده توسط گوجون و همکاران (۷) (۱/۵ DM Mcal/kg) بود (۷). کاساس و همکاران (۶) میزان چربی سارگاسوم را ۲ درصد به دست آورده اند که در مقایسه با تحقیق حاضر (۱/۶٪ ماده خشک) کمی بیشتر است.

میزان خاکستر جلبک سارگاسوم/ایلیسیوفولیوم ۵۵/۴۱ درصد ماده خشک و میزان ماده آلی آن ۴۴/۵۹ درصد ماده خشک تعیین شد. کاساس و همکاران (۷) میزان خاکستر سارگاسوم را ۳۱ درصد گزارش کردند که نسبت به گونه مورد آزمایش کمتر بود. مقدار زیادی نمک و املاح بر روی جلبکها و علفهای دریایی به دلیل رشد در محیط دریا ته نشین می شود که باعث شده میزان خاکستر آن افزایش یابد. میزان

مایع شکمبه جمع آوری شده با استفاده از یک گاز ۸ لایه فیلتر شد، و سپس pH آن با استفاده از pH متر اندازه گیری شد (WTW TH720). نیتروژن آمونیاکی با استفاده از روش دستیلاسیون^۱ اندازه گیری شد (۲). متابولیتها و الکتروولیتهای خونی با استفاده از کیت-های آزمایشگاهی و دستگاههای اسپکتوفتومتر و فلیم^۲ اندازه گیری شدند. دادههای مربوط به عملکرد با ۵ تیمار و ۵ تکرار و فرآیندهای شکمبه ای با ۵ تیمار و ۳ تکرار در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت، برای تجزیه واریانس صفات مذکور از رویه GLM نرم افزار SAS (۱۳) و برای مقایسه میانگینها از روش توکی استفاده شد. در این آزمایش نسبت علوفه به کنسانتره برابر ۴۰:۶۰ بود که جلبک جایگزین بخش علوفه ای که سیلوذرت بود، شد. ترکیب جیره استفاده شده در جدول ۱ آمده است.

نتایج و بحث

ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی جلبک دریایی سارگاسوم/ایلیسیوفولیوم در جدول

۱- Distillation

۲- Flam

گوجون و همکاران (۸) که ۷۸/۴ درصد و ویلکی و مولبری (۱۹) ۸۸/۵ درصد گزارش کرده بودند کمتر است، اما نسبت به گزارش هانسن و همکاران (۹) که تجزیه پذیری ماده خشک سارگاسوم را ۷۱/۷ درصد گزارش کردند، بیشتر می‌باشد.

عملکرد پرواری

تأثیر استفاده از سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/الیسیفولیوم بر روی فرآیندهای پرواری در جدول ۳ آورده شده است. سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/الیسیفولیوم تأثیر معنی‌داری بر میزان مصرف خوراک نداشت ($P > 0.05$)، اما اختلاف افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذایی و مصرف آب معنی‌دار بود ($P < 0.05$). کاساس و همکاران (۷) در ارزیابی ارزش غذایی جلبک سارگاسوم از جیره حاوی ۲۵ درصد جلبک در تغذیه بزها استفاده کردند که در مقایسه با جیره شاهد تأثیر معنی‌داری بر میزان غذای مصرفی و افزایش وزن روزانه نداشت. میزان ضریب تبدیل غذایی در تیمارهای شاهد، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد به ترتیب برابر ۹/۷۱، ۱۱/۹، ۱۲/۰۱، ۹/۹۲ و ۱۱/۳۲ بود، که اختلاف بین تیمار ۳۰ و تیمارها ۱۰ و ۲۰ درصد معنی‌دار بود ($P < 0.05$). کاساس و همکاران (۷) ضریب تبدیل غذایی برای گروه‌های شاهد و آزمایشی را به ترتیب ۱۱/۱ و ۱۲/۶ گزارش کرد که تفاوت بین آن‌ها معنی‌دار نبود. مارین (۱۱) در تغذیه بره‌های با جیره حاوی ۲۵٪ جلبک سارگاسوم گزارش کردند که تفاوت ضریب تبدیل غذایی در گروه شاهد و گروه آزمایشی معنی‌داری نبود که با تحقیق حاضر مطابقت ندارد. مارین (۱۱) در تحقیقی بر روی ارزش غذایی جلبک سارگاسوم، گزارش نمودند که میزان مصرف غذا و افزایش وزن روزانه در جیره شاهد و آزمایشی تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارند. علت تفاوت ضریب تبدیل غذایی و افزایش وزن روزانه در تحقیقات مختلف می‌تواند به نوع حیوان، نوع غذای مصرفی و شرایط محیطی بر گردد.

با بالا رفتن سطح جلبک در جیره میزان مصرف آب به صورت معنی‌داری افزایش پیدا کرد. طبق جدول شماره ۳، تفاوت مصرف آب بین تیمار شاهد و تیمارهای حاوی جلبک سارگاسوم/الیسیفولیوم معنی‌دار بود ($P < 0.05$). اما اختلاف بین تیمارهای ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد معنی‌دار نیست (۸۷/۲۲، ۸۹/۲ و ۹۰/۸۶ لیتر در روز) ($P > 0.05$). کاساس و همکاران (۷) گزارش کردند که میزان مصرف آب در گروه آزمایشی در مقایسه با گروه کنترل معنی‌دار است. مارین (۱۱) به هنگام استفاده از جلبک سارگاسوم در تغذیه بره میزان مصرف آب را در گروه آزمایشی و شاهد (به ترتیب ۴/۴ و ۳/۸ لیتر در روز) گزارش کردند که اختلاف معنی‌دار بود. جلبک‌ها به دلیل رشد در آب‌های شور دریاها و اقیانوس‌ها حاوی مقادیر بالایی نمک هستند که با افزایش سطح آن در جیره میزان نمک جیره بالا رفته و باعث افزایش مصرف آب می‌شوند (۶).

انرژی خام سارگاسوم/الیسیفولیوم ۲۴۲۵/۸۶ (کالری بر گرم بر ماده خشک) به دست آمد. که در مقایسه با تحقیق کارلا و بروکه (۱۰) که میزان انرژی خام تعدادی از گونه‌های سارگاسوم را ۲۲۷۷-۲۱۱۴ کالری بر گرم گزارش کردند، بیشتر است.

جدول ۲- ترکیب شیمیایی جلبک سارگاسوم/الیسیفولیوم (براساس درصد ماده خشک)

مقدار	ترکیب شیمیایی
۵۵/۴۱	خاکستر (درصد)
۴۴/۵۹	ماده آلی (درصد)
۱/۵۸	عصاره اتری (درصد)
۹/۳۵	پروتئین خام (درصد)
۸۲/۲۴	قابلیت هضم ماده خشک ^۱ (درصد)
۵/۳۴	دیواره سلولی فاقد همی سلولز (درصد)
۱۹/۱۳	دیواره سلولی (درصد)
۲۳۴۶/۷۴	انرژی خام (Cal/g DM)
۳/۶۵	انرژی قابل هضم ^۲ (Mcal/kg DM)
۲/۹۹	انرژی قابل متابولیسم ^۳ (Mcal/kg DM)
۸۲/۳۱	کل مواد مغذی قابل هضم ^۴ (درصد)

$$1-Digestible \text{ Dry Matter} = 88/9 - 0/779 (ADF)$$

$$2-Digestible \text{ Energy (Mcal/Kg Dry Matter)} = 0/27 + 0/427(DDM)$$

$$3-Metabolizable \text{ Energy (Mcal/Kg Dry Matter)} = \text{قابل انرژی} \times 0/821$$

$$4-Total \text{ Digestible Nutrient (درصد)} = DE/0/4409$$

جلبک‌ها و علف‌های دریایی به شدت تحت تأثیر محیط رشد خود می‌باشند، به گونه‌ای که یک گونه در محیط‌های رشد متفاوت دارای ترکیبات مختلفی می‌باشد و که همین عامل باعث شده گزارشات مربوط به ترکیب یک گونه متفاوت باشد (۸).

تجزیه پذیری ماده خشک

بخش سریع تجزیه ماده خشک (a) جلبک ۴۲ درصد به دست آمد که در مقایسه با گزارش گوجون و همکاران (۸) که میزان این بخش را ۴۴/۷ درصد سارگاسوم اعلام کردند، نزدیک می‌باشد. ویلکی و مولبری (۱۹) مقادیر بخش a را ۵۰/۲ درصد گزارش کردند. همچنین هانسن و همکاران (۹) میزان بخش a را ۵۲/۴۳ درصد اعلام کردند که بیشتر از مطالعه حاضر است. بخش کند تجزیه ماده خشک (b) جلبک سارگاسوم/الیسیفولیوم برابر ۳۳/۶ درصد بود که در مقایسه با گزارش گوجون و همکاران (۸) که ۳۰/۷ درصد اعلام شده کردند متفاوت بود. بخش قابل تجزیه از جمع جبری بخش‌های سریع تجزیه و کند تجزیه ماده خشک به دست می‌آید، که برای سارگاسوم/الیسیفولیوم ۷۵/۶ درصد به دست آمد که در مقایسه با تحقیق

جدول ۳- اثرات سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/یلیسیفولیوم بر صفات عملکردی بره‌های پرواری زل

مصرف آب (لیتر در روز)	افزایش وزن روزانه (گرم در روز)	ضریب تبدیل غذایی	مصرف خوراک (گرم در روز)	جیره های آزمایشی ^۱
۶/۹۴ ^b ± ۰/۵۶	۱۳۰/۳۹ ^a ± ۷/۲۲	۹/۷۱ ^{bc} ± ۰/۲۹	۱۲۶۴/۸۱ ± ۴۳/۱۵	شاهد
۶/۸۶ ^b ± ۰/۶۴	۱۱۱/۶۳ ^b ± ۷/۰۱	۱۱/۹ ^a ± ۰/۲۷	۱۲۶۹/۱۵ ± ۴۰/۶۱	۱۰ درصد
۷/۳۳ ^{ab} ± ۰/۷	۱۰۹/۰۳ ^b ± ۸/۵	۱۲/۰۱ ^a ± ۰/۲۷	۱۳۱۴/۰۹ ± ۴۰/۴۷	۲۰ درصد
۷/۴۹ ^a ± ۰/۵	۱۳۰/۷۷ ^a ± ۸/۲۲	۹/۹۳ ^c ± ۰/۲۸	۱۲۹۶/۵۷ ± ۴۱/۶	۳۰ درصد
۷/۶۳ ^a ± ۰/۷۷	۱۱۵/۳۵ ^b ± ۸/۲۱	۱۱/۳۲ ^{ab} ± ۰/۲۷	۱۳۰۰/۴۶ ± ۴۰/۴۷	۴۰ درصد
۰/۰۰۴۲	۰/۴۱۶۳	۰/۸۹۶۱	۰/۹۰۱۷	سطح احتمال

^۱ جایگزینی براساس ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد جلبک سارگاسوم/یلیسیفولیوم در جیره می باشد. میانگین های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی دار می باشند ($P < 0.05$).

pH و آمونیاک

اوج تخمیر میکروبی شکمبه در حدود ۳-۴ ساعت بعد از مصرف غذا می باشد که باعث کاهش pH شکمبه می شود. تأثیرات تیمار بر روی pH شکمبه معنی دار بود، همان گونه که در جدول شماره ۴ مشاهده می شود کمترین pH شکمبه مربوط به تیمار شاهد بود که فاقد جلبک است (۶/۵۷)، در واقع با افزایش میزان جلبک سارگاسوم/یلیسیفولیوم در جیره pH شکمبه افزایش یافت. با بالا رفتن سطح جلبک در جیره میزان نمک افزایش می یابد، که همین عامل باعث افزایش مصرف آب شده، و pH نیز افزایش می یابد (۲۰). از نظر pH شکمبه اختلاف بین تیمار شاهد و ۱۰٪ (۶/۶۲) معنی دار نبود ($P > 0.05$)، اما تفاوت بین تیمار شاهد و ۴۰ درصد (۶/۹۹) معنی دار بود ($P < 0.05$).

طبق جدول ۴ بیشترین مقدار تولید آمونیاک مربوط به تیمار ۲۰ درصد می باشد. آرپل و همکاران (۳) به هنگام استفاده از ۲۰٪ جلبک/اولوا لاکچورا میزان غلظت آمونیاک شکمبه را ۳۱/۱ گرم بر لیتر گزارش کرد که اختلاف معنی داری با تحقیق حاضر دارد.

الکترولیت های خون

غلظت سدیم خون در تیمار شاهد و تیمارهای حاوی ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد جلبک به ترتیب برابر ۱۳۵۹/۵۵، ۱۳۳۴/۸، ۱۳۳۴/۹، ۱۳۷۰/۴۲ و ۱۳۲۴/۹ میلی گرم بر دسی لیتر بود (جدول ۵)، که اختلاف معنی دار نمی باشد ($P > 0.05$). اختلاف غلظت کلر خون در تیمارهای مختلف معنی دار نبود ($P > 0.05$). اختلاف غلظت پتاسیم خون در تیمارهای شاهد، ۱۰ و ۲۰ درصد جلبک (به ترتیب برابر ۳۳۹/۶۵، ۳۹۳/۵۲ و ۴۲۱/۵۵ میلی گرم بر دسی لیتر) معنی دار نبود ($P > 0.05$)، ولی با تیمار حاوی ۴۰ درصد جلبک (۴۵۷/۸۸ میلی گرم بر دسی لیتر) تفاوت معنی داری داشت ($P < 0.05$). آرچر و همکاران (۵) در طی گزارشی بیان کردند که استفاده از جلبک به میزان ۲ درصد ماده خشک مصرفی، بر روی پتاسیم، سدیم و کلر موجود در خون تأثیری ندارد.

جدول ۴- اثرات سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/یلیسیفولیوم بر فرآیندهای شکمبه ایدر بره های پرواری

pH مایع شکمبه	ازت آمونیاکی مایع شکمبه (گرم بر لیتر)	جیره های آزمایشی ^۱
۶/۵۷ ^c ± ۰/۱	۲۴/۶۳ ^b ± ۰/۴۴	شاهد
۶/۶۲ ^c ± ۰/۰۶	۲۵/۲۵ ^{ab} ± ۰/۵	۱۰ درصد
۶/۶۸ ^{bc} ± ۰/۰۹	۲۵/۷۵ ^a ± ۰/۸۴	۲۰ درصد
۶/۷۸ ^b ± ۰/۱	۲۴/۶۴ ^b ± ۰/۳۶	۳۰ درصد
۶/۹۹ ^a ± ۰/۰۹	۲۵/۳۲ ^{ab} ± ۰/۴۳	۴۰ درصد

^۱ جایگزینی براساس ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد جلبک سارگاسوم/یلیسیفولیوم در جیره می باشد. میانگین های هر ستون با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی دار می باشند ($P < 0.05$).

جدول ۵- اثرات سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم بر الکترولیت‌های خون در بره‌های پروراری زل (۴ ساعت قبل و بعد از وعده صبح گاهی) (میلی گرم بر دسی لیتر)

متابولیت‌های خون	شاهد	۱۰ درصد	۲۰ درصد	۳۰ درصد	۴۰ درصد	میانگین خطای استاندارد
پتاسیم	۳۷۹/۶۵ ^c ±۱۱/۴۶	۳۹۳/۵۳ ^c ±۱۱/۸	۴۲۱/۵۵ ^c ±۱۴/۱۸	۴۳۸/۳۷ ^b ±۱۶/۰۱	۴۵۷/۸۸ ^a ±۱۱/۴۶	۰/۰۰۲
سدیم	۱۳۳۴/۹۰ ^a ±۲۸/۰۸	۱۳۵۹/۵۵ ^a ±۳۴/۷۳	۱۳۳۴/۹۰ ^a ±۲۸/۰۸	۱۳۳۴/۸۰ ^a ±۲۸/۸۳	۱۳۷۰/۴۲ ^a ±۳۹/۲۱	۰/۷۲۶۴
کلر	۱۰۱/۷۱ ^a ±۳/۹۵	۱۰۵/۲۳ ^a ±۵/۵۲	۱۰۷/۰۴ ^a ±۳/۹۵	۱۰۳/۲۰ ^a ±۴/۰۶	۱۰۷/۷۹ ^a ±۴/۹	۰/۸۰۱۳

^۱ جایگزینی براساس ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم در جیره می باشد. میانگین های هر ردیف با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی دار می باشند (P<۰/۰۵).

جدول ۶- اثرات سطوح مختلف جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم بر متابولیت‌های خونی در بره‌های پروراری زل

متابولیت‌های خون (mg/dl)	جیره های آزمایشی ۱				شاهد	میانگین خطای استاندارد
	۱۰ درصد	۲۰ درصد	۳۰ درصد	۴۰ درصد		
گلوکز	۸۳/۷۴±۸/۹۹	۸۶/۱۰±۸/۹۹	۸۸/۴۰±۸/۲۳	۸۴/۲۰±۸/۷۵	۸۷/۹۸±۸/۸۳	۰/۲۸۶۲
ازت اوره‌ای	۲۱/۳۴ ^{bc} ±۱/۴۵	۲۰/۰۰ ^c ±۱/۲۱	۲۲/۲۶ ^{ab} ±۱/۱۸	۲۳/۵۹ ^a ±۱/۱۸	۲۱/۳۴ ^{bc} ±۱/۴۵	۰/۳۳۳۷
کل پروتئین	۷/۹۶±۰/۵۲	۷/۲۹±۰/۴۳	۸/۵۴±۰/۴۲	۸/۴۵±۰/۴۲	۷/۹۶±۰/۵۲	۰/۰۵۸
تری گلیسیرید	۱۷/۸۵ ^b ±۱/۱۴	۱۶/۷۳ ^c ±۱/۱۷	۱۵/۹۸ ^c ±۱/۱۴	۱۹/۹۰ ^b ±۱/۱۴	۱۷/۸۵ ^b ±۱/۱۴	۰/۰۴۵۲
کلسترول	۱۰۲/۰۴ ^d ±۲/۸۳	۱۰۸/۰۵ ^c ±۲/۸۳	۱۱۱/۰۶ ^c ±۲/۸۳	۱۲۱/۹۷ ^b ±۲/۸۳	۱۰۲/۰۴ ^d ±۲/۸۳	۰/۰۰۰۷
HDL	۲۵/۹۱ ^c ±۱/۵۵	۲۶/۲۹ ^c ±۱/۲۹	۳۱/۳۸ ^a ±۱/۲۶	۲۸/۳۶ ^b ±۱/۲۵	۲۵/۹۱ ^c ±۱/۵۵	۰/۰۰۰۱
LDL	۳/۵۷ ^b ±۰/۲۸	۳/۳۵ ^c ±۰/۲۳	۳/۱۹ ^c ±۰/۲۳	۴/۴ ^a ±۰/۳۲	۳/۵۷ ^b ±۰/۲۸	۰/۰۴۵۱
VLDL	۸۰/۵۵ ^d ±۲/۷۶	۷۹/۳۴ ^e ±۳/۸۶	۹۴/۳۳ ^c ±۳/۴۳	۱۰۴/۹۳ ^b ±۲/۸۴	۸۰/۵۵ ^d ±۲/۷۶	۰/۰۰۰۱

^۱ جایگزینی براساس ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم در جیره می باشد. میانگین های هر ردیف با حروف غیر مشابه دارای اختلاف معنی دار می باشند (P<۰/۰۵).

در تغذیه بره‌های پروراری بر میزان تری گلیسیرید، کلسترول، HDL، LDL و VLDL تأثیر معنی‌دار داشت (P>۰/۰۵). میزان کلسترول خون ۱۰۲/۰۴، ۱۰۸/۰۵، ۱۱۱/۰۶، ۱۲۱/۹۷ و ۱۳۸/۵۶ و میزان LDL برابر ۳/۵۷، ۳/۱۹، ۳/۴، ۳/۹۸ و ۳/۹۸ (میلی گرم بر دسی لیتر) به ترتیب در تیمارهای شاهد، ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد به دست آمد (جدول ۶). ساکر و همکاران (۱۴) اعلام کردند که استفاده از جلبک در تغذیه بزها بر غلظت تری گلیسیرید و کلسترول خون تأثیر معنی‌داری دارد که با تحقیق حاضر مطابقت دارد.

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده نشان می‌دهند که می‌توان از جلبک سارگاسوم/ایلیسیفولیوم تا سطح ۴۰٪ درصد در تغذیه گوسفندان به‌عنوان یک مکمل غذایی غیر معمول استفاده کرد.

سپاسگزاری

از جناب آقای مهندس صادقی رئیس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بوشهر و مهندس سرطای مسئول طرح جلبک و کارشناسان محترم ایستگاه تحقیقات اصلاح نژاد و پرورش نژادهای

موجودات زنده‌ای که در آب دریا و اقیانوس‌ها زندگی می‌کنند، در یک محیط بسیار غنی از سدیم، کلر و پتاسیم قرار دارند. این موجودات برای ادامه حیات باید با محیط خود از نظر غلظت الکترولیت به حالت تعادل برسند. این موجودات برای برقراری تعادل نمی‌توانند از یون‌های سدیم و کلر استفاده کنند، زیرا باعث افزایش فشار اسمزی می‌شود، بنابراین از پتاسیم برای ایجاد تعادل الکترولیتی استفاده می‌کنند.

متابولیت های خون

اضافه کردن جلبک در سطوح ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ درصد تأثیر معنی‌داری بر غلظت گلوکز، نیترژن اوره‌ای و پروتئین کل خون نداشت (P<۰/۰۵). اما تفاوت تری گلیسیرید، کلسترول، HDL، LDL و VLDL پلاسماهای خون از نظر آماری معنی‌دار بود (P<۰/۰۵). آلن و همکاران (۴) گزارش کردند که استفاده از جلبک دریایی اثر معنی‌داری بر میزان گلوکز و پروتئین کل پلاسماهای خون ندارد. در تحقیقی دیگر گزارش شد که استفاده از سطوح مختلف جلبک بر روی گلوکز و ازت اوره‌ای خون تأثیر معنی‌دار ندارد (۵). تورنر و همکاران (۱۶) در طی آزمایشی اعلام کردند که جلبک بر غلظت نیترژن اوره‌ای خون تأثیر ندارد.

استفاده از سطوح مختلف جلبک دریایی سارگاسوم/ایلیسیفولیوم

زل شیرنگ سازمان جهاد کشاورزی استان گلستان، کارشناسان گروه علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان سپاسگزاری می‌شود.

منابع

- ۱-قورچی، ت.، ف. قنبری و ط. ابراهیمی. ۱۳۹۱. بررسی تاثیر افزودنی‌های مختلف بر پایداری هوازی، ترکیب شیمیایی و میکروبه‌های سیلاژ ذرت. نشریه پژوهش‌های علوم دامی ایران. ۴:۳۳۴-۳۳۵.
- 2-AOAC. 2000. Official Methods of Analysis of Association of Analytical Chemists, 17Ed. Horwitz, W. (Ed). Gaithersburg, Maryland, U.S.A. Pp. 1, 6, 14-15, 33.
- 3-Arieli, A., D. Sklan., and G. Kissil. 1993. Note on nutritive value of *Ulva lactuca* for ruminants. Anim. Prod. 53:329-331.
- 4-Allen, V. G., K. R. Pond., K. K. Saker., J. P. Fontenot., C. P. Bagley., R. L. Ivy., R. R. Evans., C. P. Brown., M. F. Miller., J. L. Montgomery., T. M. Dettle., and D. B. Wester. 2001. Tasco-Forage: III. Influence of a extract on performance, monocyte immune cell response and carcass characteristics in feed lot-finished steers. J. Anim Sci. 79:1032-1040.
- 5-Archer, G. S., T. H. Friend., D. Caldwell., K. Amiss., and P. D. Krawczel. 2007. Effect of the seaweed *Ascephyllum nodosum* on lambs during forced walking and transport. J Anim Sci. 85: 225 – 232.
- 6-Casas, M., H. Hernandez., A. Marin., R. Aguila., and S. Carrillo. 2003. of *Sargassum spp.* algae as supplement for goat's cattle. XIII Congreso Latinoamericano de Nutrición. Acapulco Guerrero, 9-13 Noviembre México. 263 pp.
- 7-Casas, M., H. Hernandez., A. Marin., R. Aguila., C.J. Hernandez., I. Sanchez., and S. Carrillo. 2006. Theseaweed *Sargassum (Sargassaceae)* as tropical alternative for goat's feeding. Rev Biol Trop. 54(1): 83-92.
- 8-Gojon, B. H. H., D. A. Siqueiros., and H. Hernandez. 2008. *In situ* ruminal digestibility and degradability of *Macrocystis pyrifera* and *Sargassum spp* in bovine livestock. Cien Mar. 24:463-481.
- 9-Hansen, H. R., B. L. Hector., and J. Feldmann. 2003. A qualitative and quantitative evaluation of the seaweed diet of North Ronaldsay sheep. Anim. Feed Sci. Technol 105: 21-28.
- 10-Karla, J. M., and S. Brooke. 2003. Nutritional composition of edible Hawaiian seaweeds. J of Applied Phycology. 15: 513-524.
- 11-Marin, A. A. 1999. Utilización del alga *Sargassum spp.* Como complemento alimenticio de ganado ovino. Centro Interdisciplinario de Ciencias Marinas. I.P.N. La Paz, Baja California Sur, México. Tesis de Maestría. 86 pp.
- 12-Orskov, E. R., and Y. McDonald. 1979. The estimation of protein degradability in the rumen from determining the digestibility of feeds in the rumen. Journal Agricultural Science, Cambridge. 92:499-503.
- 13-SAS Institute. 2000. SAS/STAT User's Guide Release 6.12. SAS Inst., Inc., Cary, N.C.
- 14-Saker, K. E., V. G. Allen., J. P. Fontenot., C. P. Bagley., R. L. Ivy., R. R. Evans., and D. B. Wester. 2001. Tasco-Forage: II. Monocyte immune cell response and performance of beef steers grazing tall fescue treated with a seaweed extract. J. Anim Sci. 79:1022-1031.
- 15-Satter, L. D., and L. L. Slyter. 1974. Effect of ammonia concentration on rumen microbial protein production *in vitro*. Br. J. Nutr. 32: 199-208.
- 16-Turner, J. L., S. S. Dritz., J. J. Higgins., and J. E. Minton. 2002. Effects of *Ascephyllum nodosum* extract on growth performance and immune function of young pigs challenged with Salmonella typhimurium. J. Anim Sci. 80:1947-1953.
- 17-Van Soest, P. J., J. B. Robertson., and B. A. Lewis. 1991. Methods for dietary fiber, neutral detergent fiber, and non-starch polysaccharides in relation to animal nutrition. J. Dairy Sci. 74:3583-3597.
- 18-Ventura, M. R., and J. I. R. Castanon. 1997. The nutritive value of seaweed (*Ulva lactuca*) for goats. J. Small. Rum. Res. 29:325-327.
- 19-Wilkie, A. C and W. W. Mulbry. 2002. Recovery of dairy manure nutrients benthic fresh water algae. Bioresour. Technol. 84(1):81-91.
- 20-Zubia, M., C. E. Papyri, E. Deslandes., and J. Guezennec. 2003. Chemical composition of attached and drift specimens of *Sargassum mangroveense* and *Turbinaria ornata (Phaeophyta: Fucales)* from Tahiti, French Polynesia. Botanic Marina. 46; 6; 562-571.